

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/830/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214201525
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214201525.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporkyni T. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, právne zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, Advokátka kancelária so sídlom Park Angelinum 2, Košice, v konaní o zaplatenie 1 320,19 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/152/2014-87 zo dňa 03. 07. 2015,

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 139,40 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok v poradí III.), potvrdzuje.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 17,19 € k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Masaroviča, advokáta, do 3 dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa voči odporkyni domáhal zaplatenia sumy 1 320,19 € s príslušenstvom, titulom plnenia zo zmluvy o revolvingovom úvere.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa §-u 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní. Odporkyňa mala v konaní plný úspech, náhradu trov si však neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka, ktorý zdieľa v súdnom konaní úspech, či neúspech účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania, musí sa aj pri rozhodovaní o náhrade trov zohľadňovať úspešnosť, či neúspešnosť účastníka v konaní. Pokiaľ bol teda účastník v konaní úspešný, v tom istom rozsahu je úspešný aj vedľajší účastník. Vedľajší účastník si uplatnil podľa okresného súdu dôvodne náhradu trov konania - právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (1. príprava a prevzatie zastúpenia, 2. vyjadrenie vo veci) po 61,41 € + 2 x režijný paušál po 8,39 €, spolu vo výške 139,60 €, ktoré trovy konania si vedľajší účastník vyčíslil riadne a včas, v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej v texte „vyhláška“).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá O. s. p.) odvolanie navrhovateľ, a to voči výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 139,60 € (výrok v poradí III.). Namietal, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil

kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 5/2013, že vedľajší účastník môže svoju úlohu efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastúpenie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. S ohľadom na uvedené tvrdil, že rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná.

Vedľajší účastník na strane odporkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že po oznámení vstupu do konania a po oboznámení sa s predmetom konania po tom, čo mu boli prvostupňovým súdom zaslané listinné dôkazy na vec sa vzťahujúce, podal vo veci kvalifikované vyjadrenie a namietol bezúčnosť zmluvy o úvere, z ktorej navrhovateľ uplatnil svoj nárok vzhľadom na nedodržanie zákonných náležitostí v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázal aj na úrokovú sadzbu, ktorou navrhovateľ úročil poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorá niekoľkonásobne prekračovala úrokové sadzby poskytované bankami pri spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia predmetnej zmluvy a namietal aj rozpor konania navrhovateľa s dobrými mravmi. Má za to, že náklady s obranou odporkyne súvisiace s náhradou trov právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko aj vedľajší účastník má možnosť dať sa zastupovať v konaní advokátom. Uvedené trovy konania boli vyčíslené aj v súlade s vyhláškou. Navyiac vedľajší účastník poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR, podľa ktorých neobstojí argument navrhovateľa, o ktorý oprel svoje odvolanie o neúčnosť trov vedľajšieho účastníka. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo výroku o náhrade trov konania potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania (výrok v poradí III.) podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolaní nenašiel napadnutú časť zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom, a v prípade kladnej odpovede na prvé dve otázky, či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania, resp. trov právneho zastúpenia.

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014 vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu

k ustanoveniu § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodit', že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014).

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľky), pričom nemusí preukazovať "právny záujem na jeho výsledku", pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľky) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014 výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodit' len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Navyše ani samotný Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

Podľa článku 29 Ústavy SR sa totiž právo združovať sa zaručuje každému a výkon tohto práva je možné obmedziť len v prípadoch ustanovených zákonom, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, na ochranu verejného poriadku, predchádzanie trestným činom alebo na ochranu práv a slobôd iných. Preto sa v občianskych združeniach (v výnimkou platiacou pre odborové organizácie podľa § 2 ods. 4 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) môžu združovať akékoľvek subjekty práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sú odborne spôsobilé vykonávať všetky činnosti, ktoré to ktoré občianske združenie vykonáva. Preto napríklad občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa, môže byť tvorené napríklad výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní nutne realizovať (ak chce ochranu spotrebiteľa v súdnom konaní efektívne zabezpečiť) prostredníctvom tretích splnomocnených osôb, napríklad prostredníctvom advokáta. A rovnako môže byť takéto združenie tvorené odborníkmi z oblastí ochrany spotrebiteľa pôsobiacimi napríklad v oblasti potravinárstva, skúšobníctva kvality výrobkov a pod., ktorá skutočnosť by rovnako neznamenal, že uvedené osoby dokážu spotrebiteľovi poskytnúť kvalifikovanú pomoc aj v súdnom konaní bez pomoci právne kvalifikovanej osoby. Zo samotnej skutočnosti, že vedľajší účastník je podľa znenia svojich stanov založený za účelom ochrany spotrebiteľa, teda nemožno (tak ako to urobil navrhovateľ) ešte vyvodit', že vedľajší účastník je sám o sebe spôsobilý kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi v rámci súdneho konania poskytnúť. Uvedené platí tým skôr, že v konaní nebolo preukázané, že by členmi vedľajšieho účastníka boli osoby, ktoré majú právnické vzdelanie.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Z uvedeného preto vyplýva, že pokiaľ o náhrade trov konania okresný súd rozhodoval podľa úspechu v konaní, teda podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., postupoval vecne správne.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanovení zákon.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník

v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností, t. j. nemôže byť vopred vylúčený z voľby možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03), ak po obrane poskytnutej v konaní vedľajším účastníkom pôsobil tento vstup pre navrhovateľa tak, že okresný súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Je nepochybné, že odporkyňa a vedľajší účastník boli v konaní úspešní. Konanie vo veci vyvolal práve navrhovateľ, pričom vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to z ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli najmä zákon č. 250/2007 Z. z.

o ochrane spotrebiteľa. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o Združenie na ochranu spotrebiteľov. V danom prípade nešlo o paušálny vstup do konania, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, k zamietnutiu návrhu došlo práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej obrany odporkyňi vedľajším účastníkom, ktorý v konaní namietal konkrétne skutočnosti a dôvody na obranu odporkyne. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania, ak v dôsledku obrany poskytnutej vedľajším účastníkom bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnutý.

Ak navrhovateľ v odvolaní namietal, že vedľajší účastník si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z novely Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 353/2014 Z. z., odvolací súd k uvedenému uvádza nasledovné:

Účelom postavenia vedľajšieho účastníka ako právnickej osoby založenej na ochranu práv spotrebiteľa, ktorý vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. účinného od

15. 10. 2008 je v zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu rozšíriť ochranu práv aj na práva spotrebiteľov, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem a teda umožniť právnickým osobám založeným na tento účel chrániť práva spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní v procesnom postavení vedľajších účastníkov. V prejednávanej veci musí súd brať na zreteľ, že existujú dva typy vedľajšieho účastníctva a v prípade, ak zo zákona vstúpila do určitého konania právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, potom na vstup alebo zotrvanie v konaní, príp. na možnosť uskutočňovať právne úkony v takomto konaní, tomuto typu vedľajšieho účastníka nemožno klásť žiadne ďalšie podmienky okrem tých, ktoré sú stanovené v § 93 ods. 4, druhá a tretia veta O. s. p. Iba uvedený výklad totiž dôsledne zodpovedá tomu, že všeobecné súdy sú povinné vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné práva na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať

z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Pokiaľ je potom účelom ustanovenia § 93 ods. 2, v spojení s § 93 ods. 4 O. s. p. zvýšiť ochranu určitých subjektov prostredníctvom právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je práve ochrana záujmov týchto subjektov, nemožno mať pochybnosti o tom, že je v súlade

s uvedeným účelom právnej úpravy, uvedeným právnickým osobám zabezpečiť účinné právne prostriedky ochrany, ktoré by mohli v prospech chránených subjektov využiť.

Novela Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015 neobsahuje ustanovenia prechodného charakteru, preto novelizované znenie §-u 93 ods. 2 a 3 O. s. p. je možné aplikovať na právne vzťahy odo dňa účinnosti tohto zákona, teda od 01. 01. 2015. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo doručené okresnému súdu pred 01. 01. 2015. Uvedený právny záver nespochybňuje ani dôvodová správa k zák. č. 353/2014 Z. z. ak konštatuje, že odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov, ak z uvedeného v žiadnom prípade nevyplýva, že by uvedená novela zák. č. 353/2014 Z. z. mala byť aplikovaná i na právne vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou. Podmienky na vstup vedľajšieho účastníka do konania zavedené právnou úpravou účinnou od 01. 01. 2015 nemožno aplikovať na tie prípady, kedy vedľajší účastník do konania vstúpil ešte za účinnosti starej právnej úpravy, ktorá takéto podmienky pre vznik vedľajšieho účastníctva nezakotvovala, pretože by sa tak podľa novej právnej úpravy posudzoval vznik právnych vzťahov a nadobudnutých práv (ktoré vedľajšiemu účastníkovi jeho vstupom do konania vznikli), ku ktorému došlo pred jej prijatím.

I keď z napadnutého rozhodnutia nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania, je nevyhnutné poukázať na to, že ust.

§ 142 ods. 1 O. s. p. je predovšetkým aplikované v súlade s výkladom znenia tohto ustanovenia v prípade, ak účastník konania je v konaní v celom rozsahu úspešný. Okolnosť, že odporkyňa, ako i vedľajší účastník na strane odporkyne boli v konaní v celom rozsahu úspešní, nebola spochybnená ani samotným navrhovateľom. Postačuje, ak uvedené dôvody, na základe ktorých okresný súd o náhrade trov konania rozhodol, a voči ktorému navrhovateľ podal odvolanie, preskúmal odvolací súd, ktorý námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní nepovažoval za dôvodné. Okresný súd sa správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania zameral len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd - prvostupňový súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nepovažuje odvolanie navrhovateľa za dôvodné a napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne považoval v celom rozsahu za vecne správne, preto ho v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania si v zmysle ust. § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p. neuplatnila, z obsahu spisu jej žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd však priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorá bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná, a to v súlade s vyhláškou. Uvedené trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za jeden úkon právnej služby, a to za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 11. 09. 2015 vo výške 8,80 € v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky + režijný paušál vo výške 8,39 € v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky. Spolu tak trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú sumu 17,19 €, ktoré trovy odvolacieho konania je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne k rukám jeho právneho zástupcu, advokáta, podľa § 149 ods. 1 O. s. p. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.